BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
VAN 22 MEI 1978 [1]

Simmenthal SpA
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 92/78 R

In de zaak 92/78 R

SIMMENTHAL SpA, te Aprilia (Italië), ten deze vertegenwoordigd door E. Cappelli en P. de Caterini, advocaten te Rome, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Ch. Turk, advocaat aldaar, Rue Nicolas Welter 4,

verzoekster,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur P. Kalbe, als gemachtigde, bijgestaan door G. Berardis, lid van de juridische dienst van de Commissie, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Cervino, juridisch adviseur van de Commissie, Gebouw Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

de navolgende

BESCHIKKING

Ten aanzien van de feiten

De aan het geding ten grondslag liggende feiten kunnen worden samengevat als volgt:

1. a) Artikel 13, lid 1, van verordening nr. 805 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke

1 — Procestaal: Italiaans.

ordening der markten in de sector rundvlees (PB L 148 van 1968, blz. 24), bepaalt dat „bij invoer in de Gemeenschap van ... bevroren vlees, een heffing wordt opgelegd".

Volgens de oorspronkelijke tekst van artikel 14 dezer verordening kon bij de invoer van vlees bestemd voor de vervaardiging van conserven welke geen andere kenmerkende bestanddelen bevatten dan rundvlees en gelei — hierna te noemen „rundvleesconserven/gelei" — de heffing onder bepaalde voorwaarden volledig worden geschorst.

Op 14 februari 1977 stelde de Raad verordening nr. 425/77 vast (PB L 61 van 1977, blz. 1), waarbij onder andere artikel 14 van verordening nr. 805/68 werd gewijzigd. De wijzigingen, voorzover hier van belang werden in hoofdzaak aldus gemotiveerd dat het, gezien de ineenstorting van de prijzen binnen de Gemeenschap als gevolg van massale invoer uit derde landen, noodzakelijk was de invoerregeling, en in het bijzonder „bepaalde bijzondere regelingen" aan te passen om te voorkomen dat vergelijkbare situaties zich opnieuw zouden voordoen (zie overwegingen 2-5 bij verordening nr. 425/77).

In deze verordening wordt derhalve met name bepaald:

— ook voor vlees bestemd voor de vervaardiging van rundvleesconserven/gelei geldt voortaan „overeenkomstig dit artikel" een gehele schorsing van de heffing (artikel 14, lid 1, sub a, nieuwe tekst);

— de invoer met volledige schorsing van de heffing wordt „afhankelijk gesteld van de overlegging van een invoercertificaat dat is afgegeven binnen de grenzen van de per kwartaal vastgestelde hoeveelheden" en kan „afhankelijk worden gesteld van het overleggen van een overeenkomst, betrekking hebbende op de aankoop" van bevroren vlees in bezit van een interventiebureau (artikel 14, lid 3, nieuwe tekst);

— de Commissie bepaalt elk kwartaal de hoeveelheden die mogen worden ingevoerd met volledige schorsing van de heffing en stelt „de uitvoeringsbepalingen van dit artikel" vast (artikel 14, lid 4, sub a en c, nieuwe tekst).

b) Uitvoeringsbepalingen werden door de Commissie vastgesteld bij verordening nr. 585/77 van 18 maart 1977 (PB L 75 van 1977, blz. 5). Deze verordening, naderhand gewijzigd en aangevuld bij de verordeningen van de Commissie nr. 1384/77 van 27 juni 1977 (PB L 157 van 1977, blz. 16) en nr. 2901/77 van 22 december 1977 (PB L 338 van 1977, blz. 9), bepaalt in haar huidige tekst onder meer:

— Voor de toepassing van bovengenoemde volledige schorsing van de heffing „moet de certificaataanvraag of moeten de door dezelfde belanghebbende ingediende certificaataanvragen betrekking hebben op een totale hoeveelheid welke overeenkomt met minimaal 5 ton vlees met been en maximaal 10 % van de hoeveelheid die ... is vastgesteld" door de Commissie krachtens het nieuwe artikel 14 van verordening nr. 805/68 „voor het kwartaal waarin de certificaataanvraag wordt ingediend" (artikel 9, lid 1, sub a van verordening nr. 585/77).

— De aanvragen zijn slechts ontvankelijk indien zij, onder andere, afkomstig zijn van „een natuurlijk of rechtspersoon ... die sedert minstens 12 maanden een beroep uitoefent in de vee- en vleessector en ingeschreven is in een openbaar register van een Lid-Staat" (artikel 11 bis, lid 2, sub a).

c) Op 22 december 1977 stelde de Commissie verordening nr. 2900/77 vast „houdende bepalingen betreffende de verkoop van rundvlees dat in het bezit is van de interventiebureaus ten einde de invoer, met totale schorsing van de hef-

fing, van bevroren rundvlees, bestemd voor de verwerking mogelijk te maken". Deze verordening, welke in werking trad op 1 januari 1978, bepaalt onder meer het volgende:

— Volgens artikel 1, lid 1, moet voor invoer met volledige schorsing van de heffing „een overeenkomstig het bepaalde in deze verordening gesloten koopcontract voor bevroren vlees uit interventievoorraden worden overgelegd".

— Volgens artikel 1, lid 2, vindt de verkoop plaats bij openbare inschrijving overeenkomstig verordening nr. 216/69 van de Commissie van 4 februari 1969 (PB L 28 van 1969, blz. 10) behoudens de afwijkende bepalingen van verordening nr. 2900/77.

  Verordening nr. 216/69 betreffende „de afzet van het door de interventiebureaus aangekochte bevroren rundvlees", — noemt de inschrijving als een der methoden voor de vaststelling van de verkoopprijs en geeft hiervoor een nadere regeling: de minimumverkoopprijzen worden vastgesteld door de Commissie —; indien de geboden prijs beneden de minimumprijs ligt, wordt de aanbieding afgewezen; de toewijzing geschiedt aan diegenen die de hoogste prijs bieden, met dien verstande dat bij verschillende aanbiedingen voor dezelfde hoeveelheid tegen dezelfde prijs het interventiebureau de beschikbare hoeveelheid ofwel verdeelt ofwel na loting toewijst.

— De interventiebureaus houden ieder kwartaal een bijzondere inschrijving „op grond van de inschrijvingsregeling"; uiterlijk op de datum waarop de eerste bijzondere inschrijving wordt vastgesteld, wordt een algemeen bericht van openbare inschrijving gepubliceerd (artikel 2, leden 1 en 2, eerste alinea).

— „Offertes kunnen alleen de eerste tien dagen van ieder kwartaal worden ingediend. Offertes in het kader van de eerste bijzondere inschrijving kunnen echter uitsluitend van 20 tot 30 januari 1978 worden ingediend" (artikel 3, lid 1).

— „Om ontvankelijk te zijn moet de offerte betrekking hebben op een totale hoeveelheid van minstens 5 en hoogstens 100 ton ..." (artikel 3, lid 4).

d) Met name op grond van de verordeningen nr. 216/69, nr. 2900/77 en nr. 2901/77 publiceerde de Commissie in PB C 11 van 13 januari 1978, blz. 16, een „algemeen bericht inzake periodieke inschrijvingen voor de verkoop van bevroren rundvlees dat in het bezit is van de interventiebureaus ten einde de invoer, met totale schorsing van de heffing van bevroren rundvlees voor de verwerking mogelijk te maken".

In hetzelfde Publikatieblad werd op blz. 34 het „bericht van inschrijving nr. It P 1, — verordening (EEG) nr. 2900/77 — betreffende de verkoop van bepaalde hoeveelheden bevroren rundvlees, met been, uit de voorraad van het Italiaanse interventiebureau" gepubliceerd. Volgens dit bericht „verkoopt [het Italiaanse interventiebureau] ongeveer 4 000 ton bevroren rundvlees, met been" en wel „overeenkomstig de regels die staan vermeld [in bovengenoemd algemeen bericht]"; „alleen offertes die uiterlijk op 30 januari 1978 door het [Italiaanse interventiebureau] zijn ontvangen, worden in aanmerking genomen".

e) Op 15 februari 1978 stelde de Commissie beschikking nr. 78/258/EEG (PB L 69 van 1978, blz. 36) vast, welke is gericht tot alle Lid-Staten en die in het bijzonder is gebaseerd op het nieuwe artikel 14 van verordening nr. 805/68 en op de verordeningen nrs. 216/69, 585/77, 2900/77 en 2901/77:

— Volgens artikel 1, lid 1, en de bijlage worden in deze beschikking „de minimumverkoopprijzen [vastgesteld] voor de krachtens verordening

(EEG) nr. 2900/77 gehouden inschrijving voor de verkoop van rundvlees uit voorraden van de interventiebureaus, waarvoor tot uiterlijk 30 januari 1978 offertes konden worden ingediend" dat wil zeggen voor de eerste kwartaalinschrijving van 1978 (zie de artikelen 2 en 3, lid 1, van verordening nr. 2900/77).

— In artikel 2 van de beschikking worden „voor de periode van 1 januari tot en met 31 maart 1978" de maximumhoeveelheden vlees voor de vervaardiging van rundvleesconserven/gelei welke kunnen worden ingevoerd met volledige schorsing van de heffing, vastgesteld op 5 027 ton.

2. Bij een op 13 april 1978 ter griffie ingekomen — en vervolgens door een „corrigendum" verbeterd — beroep tegen de Commissie vroeg verzoekster in wezen de volgende handelingen „nietig of niet van toepassing te verklaren in de zin van de artikelen 173 en 184 EEG-Verdrag".

— beschikking nr. 78/258;

— het hierboven sub 1 d) genoemde algemeen bericht van inschrijving;

— bericht van inschrijving nr. It P 1;

— verordening nr. 585/77, inzonderheid de artikelen 11 en 11 bis;

— verordening nr. 2900/77;

— verordening nr. 2901/77, „inzonderheid met betrekking tot de volledige schorsing van de heffing in het kader van de bijzondere regeling bij invoer van bevroren rundvlees".

Tot staving van haar vordering voert verzoekster onder meer het volgende aan:

1. Aan de regeling van de Raad ligt de zorg voor een bevredigende voorziening van de conservenindustrie in de Gemeenschap ten grondslag. Deze industrie is juist als gevolg van de gemeenschappelijke marktordening in de sector rundvlees objectief in een nadelige positie geraakt ten opzichte van haar concurrenten buiten de Gemeenschap, die zeer ruime voorzieningsmogelijkheden op de wereldmarkt hebben.

   Door de herziening van deze regeling ingevolge de wijziging bij verordening nr. 425/77 van artikel 14 van verordening nr. 805/68, is de industriesector waartoe verzoekster behoort, aan een stringentere regeling onderworpen; de gemeenschapsautoriteiten werden immers in staat gesteld de invoer van bevroren vlees volledig te controleren, met name door de mogelijkheid maximumhoeveelheden vast te stellen die met schorsing van de heffing kunnen worden ingevoerd, en deze schorsing afhankelijk te maken van de overlegging van een overeenkomst voor de aankoop van vlees uit voorraden van een interventiebureau (het zogenaamde „koppelsysteem").

2. Het nieuwe stelsel had echter naar behoren kunnen functioneren, indien de Commissie een verstandig en goed gebruik had gemaakt van de haar door de Raad toegekende bevoegdheden. Uit de bestreden handelingen en het effect daarvan blijkt echter dat dit niet het geval is geweest:
   — De Commissie heeft de hoeveelheden die met schorsing van de heffing kunnen worden ingevoerd, te laag vastgesteld.
   — Zij heeft besloten tot een laakbare toepassing van het koppelstelsel:

     Allereerst heeft zij de inschrijvingen opengesteld voor een veel te groot aantal gegadigden. De echte verwerkingsbedrijven moeten aldus concurreren met een praktisch onbeperkt aantal handelaren die het met vrijstelling van heffing ingevoerd vlees tegen voor henzelf bijzonder gunstige voorwaarden kunnen doorverkopen aan de verwerkingsbedrijven.

Voorts heeft de Commissie elke individuele offerte bij de inschrijving beperkt tot een maximum hoeveelheid van 100 ton en anderzijds de ontvankelijkheid van de offertes afhankelijk gemaakt van allerlei verdere beperkende voorwaarden.

Daarbij komen dan nog de gevolgen van de algemene inschrijvingsregeling.

— Vooral voor verzoekster heeft de betrokken regeling tot onaanvaardbare consequenties geleid:

Zij verwerkt in haar bedrijf ruim 20 000 ton rundvlees per jaar. In verband met de kwalitatieve eigenschappen van haar produkten is zij gedwongen aanzienlijke hoeveelheden vlees uit derde landen te gebruiken.

Voor het tweede, derde en vierde kwartaal van 1977 heeft zij echter slechts invoervergunningen gekregen voor volstrekt onbetekenende hoeveelheden (respectievelijk 12, 12 en 5,8 ton). Bij de eerste inschrijving van 1978 is haar verzoek ronduit afgewezen, aangezien haar offerte lager bleek te zijn dan de door de Commissie vastgestelde minimumprijs.

Om zich althans deels op de buitenmarkt te voorzien, heeft verzoekster zich toen met vernederende en nadelige onderhandelingen moeten inlaten over de aankoop van hoeveelheden welke waren toegekend aan ontelbare importeurs die geen verwerkingsbedrijf hadden en die door de onzinnige toepassing van de bijzondere door de gemeenschapsautoriteiten vastgestelde invoerregeling even onverwachte als ongerechtvaardigde woekerwinsten genoten.

3. a) Eveneens op 13 april 1978 heeft verzoekster het Hof krachtens artikel 185 en 186 EEG-Verdrag en krachtens artikel 83, § 1, van het Reglement voor de procesvoering verzocht:

1) „voor zover mogelijk de opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking ... nr. 78/258 ... te gelasten door een aanwijzing aan de Commissie om de nationale autoriteiten op te dragen de afgifte van invoercertificaten voor koopovereenkomsten welke de kopers hebben gesloten met de interventiebureaus, te schorsen."
2) „de toepassing van de bijzondere invoerregeling voor bevroren vlees dat is bestemd voor de verwerkende industrie, op te schorten tot de definitieve uitspraak."

Ter motivering van dit incidentele verzoek voert verzoekster onder meer het volgende aan, waarbij zij uitdrukkelijk verwijst naar het beroep in de hoofdzaak:

Om de in het beroepschrift genoemde redenen heeft zij aanzienlijke schade geleden, die zich in de toekomst waarschijnlijk wederom en in nog ernstiger mate zal voordoen en die zelfs niet kan worden vergoed wanneer de hoofdzaak in haar voordeel wordt beslist. Immers, bij uitblijven van de gevraagde voorlopige maatregelen zal, ook wanneer het Hof met spoed in het geschil uitspraak zou doen, welhaast niet te vermijden zijn dat de Commissie de inschrijving opent voor de in het tweede en het derde kwartaal van 1978 in te voeren hoeveelheden vlees, met het gevolg dat deze hoeveelheden evenals in het verleden bij andere ondernemers dan de verwerkende industrieën terecht komen.

b) In haar op 24 april 1978 ter griffie ingediende memorie concludeert de Commissie tot afwijzing van het verzoek om voorlopige maatregelen, onder aanhouding van de kostenbeslissing. Hiertoe voert de Commissie het volgende aan:

1) Ten aanzien van het eerste onderdeel van het verzoek

Het is onmogelijk om twee maanden na de vaststelling van beschikking nr. 78/258 de werking hieraan te ontnemen. Verzoeken om afgifte van de vergunningen moesten worden ingediend in de loop van het kwartaal waarin het betrokken koopcontract was gesloten, in het onderhavige geval derhalve voor 31 maart 1978. De verzoeken voor de in dat kwartaal gesloten overeenkomsten zijn derhalve al lang ingediend en de betrokken vergunningen zijn onmiddellijk afgegeven overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 bis, lid 6, van verordening nr. 585/77. De betrokkenen hebben derhalve rechten verkregen die hun niet met terugwerkende kracht kunnen worden ontnomen.

De tenuitvoerlegging van de bestreden beschikking behoeft ook niet met terugwerkende kracht te worden geschorst om verzoeksters rechtmatig belang te beschermen. Zij kan zowel op de markt van de Gemeenschap als op de wereldmarkt alle vlees krijgen dat zij nodig heeft; bovendien kan zij onder de in de gemeenschapsregeling vastgestelde voorwaarden deelnemen aan de inschrijvingsprocedures. Bij de laatste inschrijving is haar offerte niet aanvaard enkel omdat die niet hoog genoeg was. Het belang dat verzoekster in het onderhavige geval aanvoert, bestaat derhalve uitsluitend hierin dat zij geen hogere koopprijzen wil betalen dan haar uitkomt. Het verzoek komt dus neer op het verlangen van een voorkeursbehandeling tegenover haar concurrenten. Verzoeksters financiële belang wordt trouwens niet onherroepelijk geschaad als het verzoek niet wordt ingewilligd: indien het Hof ten principale zou uitmaken dat de Commissie verzoeksters rechten heeft geschonden, kan laatstgenoemde immers schadevergoeding vorderen.

De zowel in de hoofdzaak als in de onderhavige procedure gevraagde maatregelen staan in geen enkele verhouding tot het verlangde voordeel. Om te kunnen profiteren van de vrijstelling voor een noodzakelijkerwijze beperkte invoer, wenst verzoekster de verkopen van interventievlees in de hele Gemeenschap te doen annuleren en afgegeven invoervergunningen voor een hoeveelheid van bijna 13 000 ton te doen herroepen.

En zelfs al zou de bestreden beschikking worden nietigverklaard, dan wil dat nog niet zeggen dat verzoekster recht krijgt op toekenning van de hele hoeveelheid vlees die zij wenst te kopen, tegen een haar welgevallige prijs. Evenmin zou de Gemeenschap verplicht zijn de toepassing van de heffing op te schorten uitsluitend ten gunste van verzoekster. Het enige gevolg zou zijn dat een nieuwe inschrijvingsprocedure zou plaatsvinden, waaraan verzoekster zou kunnen meedoen onder dezelfde voorwaarden als elke andere ondernemer.

2) Ten aanzien van het tweede onderdeel van het verzoek.

Verzoekster tracht in kort geding datgene te bereiken waarop haar beroep ten principale is gericht. Om redenen die zij uitvoerig toelicht, acht de Commissie dit beroep echter niet-ontvankelijk.

De gevraagde maatregelen zijn van geen enkel praktisch nut. De schorsing van het gehele stelsel zou alle betrokken ondernemers in de Gemeenschap de mogelijkheid ontnemen te profiteren van de voordelen van de invoering der regeling, zonder dat verzoekster daarmede rechtstreeks het door haar verlangd voordeel zou krijgen, of voor de toekomst althans het recht vlees in te voeren met vrijstelling van de heffing.

c) Partijen hebben op 8 mei 1978 voor de President van het Hof hun standpunt mondeling toegelicht.

Ten aanzien van het recht

Ten aanzien van het eerste onderdeel van het verzoek

1 Overwegende dat het verzoek in de eerste plaats strekt tot de opschorting, „voor zover mogelijk", van de tenuitvoerlegging van beschikking nr. 78/258 van de Commissie, in die zin dat de opschorting ware te gelasten bij wege van voorlopige maatregel „door een aanwijzing aan de Commissie om de nationale autoriteiten op te dragen de afgifte van invoercertificaten voor koopovereenkomsten welke de kopers hebben gesloten met de interventiebureaus, te schorsen";

2 Overwegende dat bij genoemde beschikking luidens artikel 1 de minimumverkoopprijzen voor vlees worden vastgesteld „voor de krachtens verordening (EEG) nr. 2900/77 gehouden inschrijving ..., waarvoor tot uiterlijk 30 januari 1978 offertes konden worden ingediend";

3 dat volgens artikel 2 der beschikking „voor de periode van 1 januari tot en met 31 maart 1978" de maximumhoeveelheden vlees die zijn bestemd voor de verwerkende industrie en kunnen worden ingevoerd met schorsing van de heffing, worden vastgesteld;

4 dat niet weersproken is dat de aanvragen van invoervergunningen voor de hoeveelheden die gedurende bovengenoemde periode onder deze voorwaarden konden worden ingevoerd, volgens de geldende bepalingen voor 31 maart 1978 moesten worden ingediend;

5 dat anderzijds volgens artikel 11 bis, lid 6, van verordening nr. 585/77 „het certificaat onverwijld aan de aanvrager [wordt] afgegeven";

6 dat verzoekster overigens ter terechtzitting heeft verklaard dat, voorzover haar bekend is, in Italië nog niet alle betrokken vergunningen door de nationale autoriteiten aan de betrokkenen zijn afgegeven;

7 Overwegende dat ook wanneer men aanneemt dat deze bewering juist is, toch zij opgemerkt dat de bestreden beschikking tot alle Lid-Staten is gericht en dat in de gehele Gemeenschap het grootste deel van deze vergunnin-

gen vermoedelijk intussen is afgegeven, zodat de bestreden beschikking in dit opzicht ten uitvoer is gelegd en derhalve geen voorwerp meer kan zijn van een opschortingsmaatregel;

8 Overwegende dat wanneer men anderzijds de gevraagde maatregel zou beperken tot de nog niet afgegeven vergunningen, dit zou betekenen dat men de betrokkenen een recht zou ontnemen dat hun door de geldende gemeenschapsregeling wordt toegekend;

9 dat ook wanneer men aanneemt dat de rechter bevoegd is in kort geding een voorziening te geven die zo sterk ingrijpt in de rechten en belangen van derden die geen partij zijn in het geschil en derhalve niet konden worden gehoord, een dergelijke maatregel toch alleen zou zijn te rechtvaardigen, wanneer zou blijken dat verzoekster anders in een situatie zou komen, die haar bestaan zou kunnen bedreigen;

10 Overwegende dat waar dit in casu niet het geval is, het eerste onderdeel van het verzoek dient te worden afgewezen;

Ten aanzien van het tweede onderdeel van het verzoek

11 Overwegende dat het tweede onderdeel van het verzoek ertoe strekt „de toepassing van de bijzondere invoerregeling voor bevroren vlees dat is bestemd voor de verwerkende industrie op te schorten tot de definitieve uitspraak";

12 Overwegende dat dit verzoek aldus dient te worden verstaan dat het in wezen betrekking heeft op de groep verordeningen die de Commissie heeft vastgesteld ter uitvoering van artikel 14 van verordening nr. 805/68 zoals gewijzigd bij verordening nr. 425/77 van de Raad, voor zover verzoekster deze verordeningen heeft bestreden met haar beroep ten principale;

13 Overwegende dat de Commissie met de vaststelling van de omstreden regeling de haar bij genoemd artikel 14, lid 4, door de Raad toevertrouwde taak om de uitvoeringsbepalingen van dit artikel te geven, heeft vervuld;

14 dat de bevoegdheid om zich eventueel uit te spreken over de wettigheid van deze door de Commissie vastgestelde uitvoeringsbepalingen, aan het Hof

niet toekomt in het kader van een kort geding doch uitsluitend bij de beslissing in de zaak ten principale;

15 dat het voldoende is vast te stellen dat, indien het incidentele verzoek zou worden ingewilligd, dit tot gevolg zou hebben dat alle geldende uitvoeringsbepalingen bij artikel 14 van verordening nr. 805/68 zouden vervallen;

16 dat het betrokken verzoek derhalve in wezen ertoe strekt aan dit artikel 14 elke werking te ontnemen tot 's Hofs uitspraak ten principale;

17 dat overigens, blijkens de tweede tot en met vijfde overweging bij verordening nr. 425/77, de in deze verordening vastgestelde wijziging van artikel 14 van verordening nr. 805/68 is ingegeven door het streven te voorkomen dat een herhaling zou plaats vinden van situaties in het verleden, toen de marktprijzen waren ingestort als gevolg van massale invoer;

18 dat de gevraagde maatregel dan ook ernstige gevolgen voor de rundvleesmarkt zou kunnen hebben en de belangen van een onoverzienbaar aantal landbouwers en ondernemers zou kunnen schaden;

19 Overwegende dat een zodanige maatregel wegens zijn draagwijdte en mogelijke gevolgen in geen enkele verhouding zou staan tot het individuele belang dat verzoekster wenst te beschermen;

20 Overwegende dat verzoekster ter terechtzitting weliswaar te kennen heeft gegeven dat zij genoegen zou kunnen nemen met minder ingrijpende voorlopige maatregelen dan zij bij haar incidenteel verzoek had gevraagd;

21 dat zij zich ten deze echter niet nader heeft uitgelaten;

22 Overwegende dat onder deze omstandigheden ook het tweede onderdeel van het verzoek dient te worden afgewezen;

23 Overwegende dat de beslissing omtrent de kosten moet worden aangehouden tot het eindarrest in de zaak 92/78;

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

uitspraak doende bij voorraad,

beschikt:

1. **Het verzoek wordt afgewezen,**

2. **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, tweeëntwintig mei negentienhonderdachtenzeventig.

De griffier
A. Van Houtte

De president
H. Kutscher